

VIURE DES DE LA PASQUA DEL SENYOR

Després de la mort del Senyor, els deixebles vivien una situació de desconcert: no entenien com Déu havia abandonat Jesús. Ell havia passat pel món fent el bé, havia estat fidel a la voluntat del Pare. Com era possible que Déu l'haguera deixat morir en mans d'unes autoritats que havien actuat per enveges? El final de Jesús no suposava per a ells únicament desil·lusió o desengany en una persona en la que havien posat les seues esperances i per la que ho havien deixat tot. Allò que es qüestionaven era la mateixa fe en Déu: Quin Déu és este que en el moment de la prova, en lloc de protegir al just, l'abandona en mans dels injustos? Els deixebles no sols necessitaven recuperar una il·lusió humana, tenien que ser conduïts a la fe en el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.

En el fons, la prova de la fe que van haver de viure és la de tots els temps: el sofriment dels justos, la prepotència del mal, la mort dels innocents, la força de la injustícia... Tantes coses que va haver de patir el Senyor i que hui continuen estant presents en el nostre món. Una vegada mort Jesús, estarien convençuts que ja havia acabat tot. Hui també tanta gent pot pensar que el mal té l'última paraula, que estem vivint en un món sense remei. Si fora així, no tindriem esperança.

Però Déu va ressuscitar Jesús al tercer dia i, a l'actuar així, va demostrar que no l'havia deixat en poder de la mort; li havia donat la raó front als qui l'havien condemnat. Després de la resurrecció els deixebles no van recuperar únicament la fe en Jesús, sinó que renovaren la seua fe en Déu, que no havia abandonat al just en el moment de la prova. Per això no sols anunciaven que Crist estava viu, sinó que Déu l'havia ressuscitat. La resurrecció de Crist és la confirmació de la fe en Déu.

Este anunci és una llum d'esperança per al món, perquè ens diu que la paraula definitiva no la té la mort, sinó la vida; que la prepotència del mal ha estat vençuda per l'amor; que encara que la injustícia sembla que tantes vegades pot vèncer, les causes justes sempre acaben vencent; que viure estimant i fent el bé no és una opció il·lusòria, sinó que és la d'aquells que saben on està l'autèntica vida; que treballar per la pau i la justícia té sentit.

La llum de Pasqua és la veritat sobre Déu i també sobre el món. La gran prova de la fe ha quedat clarificada; l'èxit dels injustos és aparent; la victòria del mal no és definitiva; la mirada vertadera de la història és la que ens dóna el missatge de la resurrecció de Jesús. Això no vol dir que la lluita s'haja acabat. Jesús va dir als seus deixebles abans de la mort: "en el món tindreu lluites, però no tigueu por, jo he vençut el món" (Jn 16, 33). La celebració de la Pasqua no ens evita les lluites. Ben al contrari, per als apòstols va ser el començament del testimoni que els portaria a donar la vida per Crist. Però la Pasqua ens allibera de la por i del desànim i ens fa lliures. I en eixa llibertat podem seguir treballant pel Regne de Déu. Pasqua és un missatge d'alegria i d'esperança, perquè ens dóna la seguretat en la victòria definitiva de la voluntat de Déu i del seu disseny de salvació.

Feliç Pasqua de Resurrecció.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***